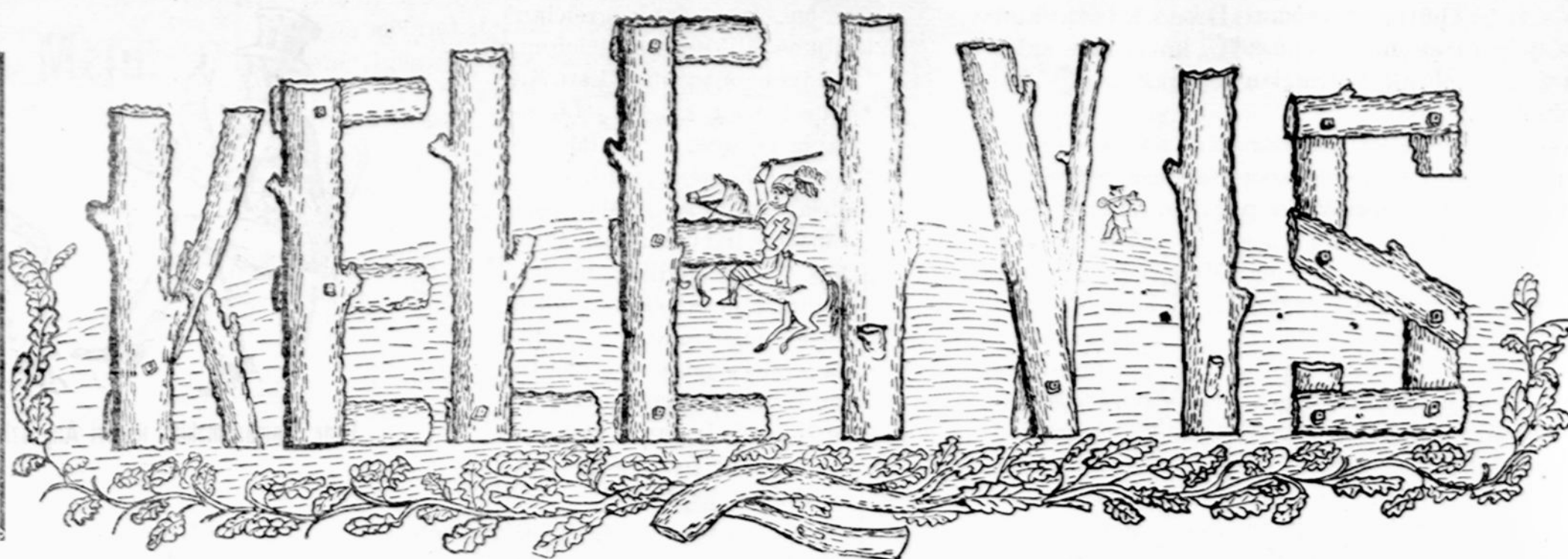

"KELEIVIS"
Geriausias laikraštis.

Talpina gražiausius aprašymus, straipsnius del moterų ir merginų ir pamokinius. Angliškos kalbos. „Keleivis“ išėina kas ketvergas ir kaštuoja ant metų tik \$1. Adresuokit teip:

A. Žvingilas,
Post Office Box 3232,
Boston, Mass.

"KELEIVIS"
Lithuanian Weekly

represents over 50,000 Lithuanians in New England States. Best advertising medium. Executes all kinds of Job and Book Printing in foreign languages. All Communications should be addressed

A. Žvingilas,
Post Office Box 3232,
Boston, Mass.

No. 30.

Boston, Mass., 7 Rugsejo (August) 1905 m.

Metas I.

Nuo Išeistuvės.

Dar keletas pusmetinių skaitytojų yra neprisiuntę prenumeratą už antrą pusę metų, taigi šiūniam pranešam, kad pasiskubėtų užsimokėti, o jeigu ne, priversti būsim laikraštį sustabdyti. „Keleivis“ ir teip yra gana pigus, tik \$1.00 už visus metus, ir mum rodos, kad kiekvienas lietuvis, kad ir su menku uždarbiu gali įstengti už jį užsimokėti, nejausdamas jokio apsisunkinimo, neužsimokančius paskaitysim kaip nenorinčius jį skaityti ir daugiau nesiųsim. Pinigus siųskite per Money Orderį, ir gromatų, kuriose Money Orderis siunčiasi, neturite registruoti, tiksliai mūs adresą gerai parašykite ir stempą uždėkite. Gavom gromatas nuo keleto savo skaitytojų su rūgione, jog jie yra užmokėję už visus metus, o mes vėl raginam užsimokėti. Brangūs skaitytojai, mes neraginam tuos, kurie yra užmokėję už visus metus, tik tuos, kurie buvo mokėję už pusę metų.

Zinios.

Užbaiga Sadaros.

Dar praslinko savaitė laiko pakol Rusai ir Japonai galutinai neuzbaigė ir neištobulino sandaros punkto. 5 Rugsejo apie 4 valandą po pietų Sandaros popieros jau buvo gatavos, ant kurių abudu sandaros komitetai pasirasė.

1. Amžinas pakajus tarpe viešpatysčių Japonijos ir Rusijos ir tarpe jos žmonių.

2. Rusija pripažįsta Japonijos viršininkystę ant Korėjos ir atsisako nuo jos visai.

3. Rusija ir Japonija suligo išsikraustyti iš Mandžiūrijos; išsikraustymas turi įvykti laike 13 mėnesių po sandarai. Mandžiūrija lieka Chinam.

4. Rusija apleidžia Japonam Port Arthura, Liaotung pussalį ir salas, kurias buvo ant randos paėmus nuo Chinų, po Chinų kariai ant 90 metų.

5. Japonija ir Rusija suligo daleisti prekystę Mandžiūrijoj visom tautom, teipgi Rusija nemėgins užimti Mandžiūriją niekada ateityje.

6. Rusija apleidžia rytinį geležinkelį nuo Kwang-Chengtze iki Port Arthurui ir Dalni del Japonų. Rusija su Chinų pritarimu suligo

parandavoti japonam rytinį Chinų geležinkelį nuo Harbino iki Kwang-Chengtze. Rosija sulygsta pavesiti liniją rytinio geležinkelio japonam nuo Kwang-Chengtze iki Kirin.

7-8. Japonija sulygsta duoti Chinam pirmas tiesas nuo kada Rosija budavojo geležinkelį. Pirkti rytinį geležinkelį po 36 metų nuo pradžios budavojimo geležinkelio. 2. Pirkti geležkelius ant tikros mokes ties arba įėjimų. 3. Paimti geležinkelį po 80 metų be jokios mokes ties. 4. Reguliacija Rosijos ir Japonijos gelzkelio sargybos ant Mandžiūrijos ir rytinio Chinų geležinkelio. 5. Rusija ir Japonija uzlaikys lygiai dalį sargybos. 5. Padidinimas sargybos bus galimas po sulygimui Japonų ir Rusų.

9. Rosija paveda pietinę dalį Sahalino iki 50 laipsniui žeminio paralelio (žemės miero).

10. Rusija ir Japonija nestatys fortų ant Sahalino ir neužlaikys kareivių. Japonija nestatys drūtvičių ant tarpzeminio La-Perouse — laikys atdarą prekystei. Rosija teip pat padarys su Terpezių Tartary. Rosijos gyventojai Piet-Sahalino galės gyvent nemainydamis savo tautos. Japonai gali išvaryti Rosijos prasikaltėlius iš jos užimtų žemių.

11. Rosija sulygsta pilnas tiesas japonam žuvauti nuo Tumen upės iki Beringo jurių ir išbėgime Amuro upės.

12. Rusai ir Japonai sulygsta turėti lygias tiesas prekysteje, kokias buvo pirma karės.

13. Sulygsta atsisteisti su karės nelaisviais pagal Hagos tarptautiskas tiesas.

1. Sugrazinti japonam ir rusam karės nelaisvius. 2. Komisija apsvastyti išleidimų bilas — kaštus.

3. Rosija užmokės kiek nebus lygybės tarpe Japonijos ir Rosijos užlaikyme nelaisvių kareivių.

14. Kaslink nutaikymo konsulių Siberijoj:

1. Japonų konsuliai galės apsigyventi vietose, kur japonų reikalai pasirodys. 2. Japonų konsuliai turės tokią liuosybę ir privilegijas, kokias ir kitų tautų turi. 3.) sutvarkymas statutų kaslink privatiško turto ir tiesų Rosijos pavaldinių apleistose per Rusus vietose.

15. Sulygta, kad abiejų šalių viešpačiai uztvirtis sandarą bėgije 50 dienų po pasirašymui Komitetų, o tarpininkystėje telegramo uztvir-

tinimo tarpininkaus Francijos ir Amerikos ambasadoriai. Po šitom išligom japonų komitetas Komura ir Takahira, o rusų — Witte ir de Rosen pasirašė ir tuojaus Witte pasveikino Komurą. Trumpos prakalbos buvo laikytos per abiejų šalių komitetų sąnarius. Miestelio bažnyčiose ėmė varpai skambėti ir skraidoles iššovė apie 21 kartą. Po pasirašymui Rusai laikė dievmaldystę. Popai pribuvo net 8: 4 iš New Yorko, Clevelando, Brigeporto, Scrantono, Ansonijos. Santaikos komitetai užbaigė ir pasirašė visi tuojaus apleido Bortsmouth ir atvažiavo į Bostoną; visi rengiasi į namus. Pakajus užbaigtas.

Revoliucija Rosijoj.

Nors caras išdavė manifestą ir apgarsino rinkti pasiuntinius į Dūmos seimą, bet darbininkai nemato jokio pagerinimo savo luomai. Caras gali bovitis ilgus metus su išrinktais atstovais; pavartyti juos ir nepristoti ant jų reikalavimų, o darbininkai turi vargti tą visą laiką, sunkiai dirbti ir mirti badu. Darbininkai supranta caro malonę ir nenustoja savo kovos, miršta ir kenčia žaizdas už liuosybę. Žinios praneša, jog Kaukazijoj baisūs sukyklimai viešpatuoja. Aplinkėje Baku 2 Rugs. kilo didelis mušis darbininkų su kareiviais, kame krito 50 žmonių; kūnai negyvų riogsojo ant gatvių, o ugnis išnaikino apie 150 triobų. Kriusių daugiausia totorių. Mieste Gori 4 liepos policijos viršininkas tapo nušautas. Šovėjas pabėgo. Helsingforse policijos viršininką, Kulat, bombos eksplozija parmušė ant žemės, bet ne sužeidė, langai budinko išlakstė. Garsingam Kišineve vėl buvo darbininkų ir kareivių susirėnimai. 4 Rugs. 50 suareštavo ir daugelis prapuolė, pabėgo ar gal slapta kur tapo užmušti. Lietuvoje darbininkai varo agitaciją ir kelia demonstracijas; dvaruose pakėlė straikas ir daugelis laimėjo; dvarų darbininkai gauna daugiau javų ir trumpesnes valandas darbo. Krautuvų darbininkai išlygo dirbti ne daugiau kaip 12 valandų ant dienos, nedėliom tik valgomų daigtų krautuvės bus atdaros. Taigi kova, kraujas kasdien rodos pirkte perka liuosybę ir geresnį gyvenimą dėl vargų.

Žinios iš pasaulės.

Paryzius, 2 Rugsejo. — Francuzijos randas padavė paskutinį reikalavimą Moroko Sultanui, kaslink suareštavimo Francuzijos pavaldinio Banziau. Francuzai reikalauja netik paleidimo jos pavaldinio, bet nubaudimo tų, kurie jį suareštavo, apmokėjimo kaštų ir publiško atsiprašymo. Jeigu sultonas to nepadarys, tai francuzai per karę pajieskos.

Konstantinopolis, 1 Rugs. — Sultanas, Abdul-Hamid šventę dieną savo karūnavimo ir paleido 1143 prasi kaltėlius iš turmų. Paprastos dovanos patvaldonų.

Roma, 3 Rugs. — Vatikanas augščiausia valdzia prašo Suvienytos Spaudos, kad praplaintų žinias, jog Vatikanas nebuvo teip labai apvogtas, kaip žinios pasiplatina. Sako, jog tik keli brangūs albumai buvo pavogta.

Peterburgas, 31 Rugs. — Žiniom parėjus apie sandarą Japonų su Rusija, rusiški laikraščiai netikėjo, jog Rosija teip lengvai susitaikys su Japonais. Laikraštis „Syn Otečestva“ sako, Rosija gali džiaugtis išlindus iš tokios begėdiškos karės.

Marinsk, Vakariniėj Siberijoj — 31 Rugs. Japonai atvezė 3000 Sahalino gyventojų ir paleido Dekastrijoj. Daugelis apsigirusių ir negalinių paeiti, priversti buvo pėksti eiti vaikai moterys ir seniai.

Peterburgas, 1 Rugsejo — Pagal prisakymą valdzios visi universitetai prasidės mokinti nuo 14 Rugsejo, kurie jau stovi nuo vasario, išpriesties sustraikavimo studentų. Nežinia, ar jie pabaigė straiką kaip kad caras mislino, tai jau viskas užbaigta, o žmonės dar tik pradeda savo kovą.

Jenerolas Kakhanof, komandieras Odesos kariuomenės tapo prašalintas nuo vietos už nesutvarkymą mieste pasikelinų pereitą Birzelį.

Persijos Sahas atvažiuoja į Peterhof, turbūt jam teipgi pasidarė žingeidų, jog Rosijoj viskas mainosi. Gal ir Persijoj žmonės neužilgo sušipras ir neduos Šakui gyventi su daugeliu pačių, kaip kad dabar daro.

Lidziapudze, Mandžiūrijoj, 4 Rugs. — Japonų kareiviai be jokios permainos vis rengiasi prie didelio mušio su

Rusais. Linevičius, Rosijos jenerolas praneša, jog jis atmušė kelis japonų užpuolimus žiemineje Korejoj. Japonų kareiviai esanti nemažai priešingi prieš padarytą sandarą ir nustabdyms kareis, kartu ir Japonijos žmonės nėra užganėdinti. Pasiuntiniai važiuoja namo nuo santaikos su baime, kad nebūtų nugalabiti per žmones Japonijos už tokį lengvą susitaikymą su Rosija.

Hamburg, Vokietija, 4 Rugs. — 29 Rugpiūčio atsitiko čionai myris nuo choleros tarpe emigrantų iš Rosijos. Sukilo baisus ermyderis ir išgastis tarpe gyventojų ir laivų kompanijos. Hamburgo portas turbūt liks visai uždarytas ir nieko neves iš čionai į Ameriką. Vokiečiai sako, jog cholera atvezė Rosijos emigrantai, vienok dabar pasirodė ir kitose Vokietijos vietose cholera. 5 Rug. atsitiko myris turme mieste Krone Steiglitzdorf Scheusen. Berlyne į parą buvo vienuolika apsigirimų su cholera; išviso buvo 77 apsigirimai ir 24 mirtis. Lenkijoj apie cholera nieko negirdėti. Jeigu Vokietijoj ir toliau ims sirgti su ta liga, tai turės visai apstoti emigraciją ir pirklystę, o kad ne, tai ir į Ameriką cholera parvažiuos.

Iš Amerikos.

Gimė su ragais.

Newark, N. J. Jani tėvai susilaukė sūnų su juodu veidu, akimi nuo colio ir puse didumo ir su ragučiais nuo daugiau kaip 2 colių ilgio. Motina to raguko kūdikio tik 17 metų senumo, duonkepio pati. Vaikas tuojaus numirė, ir motina džiaugėsi iš jo mirties. Gydytojai pripažįsta, jog motina turėjo išsigasti kokio nors raguko gyvulio būdama nesčia.

Dang dėkavonių.

Oyster Bay. Šiomis dienomis prez. Rooseveltas gavo labai daug padėkavonių iš visų kraštų už sutaikymą japonų su Rusais. Caras prisiuntė padėkavonę: Mikado teipgi: paskui visa eilė visokių pasaulės geradarių, tarpe kurių ir Rockefelleris, teipgi atsizymėjęs žmogus, kuris kerosiną ištraukia iš žemės ir parduoda žmonėms už 14-15 centų gorėjų. Tie ponai garbina ir giria vienas kitą, siundo muštis ir vel tai kosi, o vargšas žmogus nė už šunį nerokuojamas.

Vietinės Žinios.

Dienomis beveik kasdien palyja. Kriaučiai pradeda geriau dirbti.

Antano Nevulio kriaučsapė apdegė 5 Rugs. vidurių dienos. Eksplozdavo nafta. Nevulis gelbėdamas savo moterį iš dūmų ir liepsnos pats užsigavo nuo lango stiklų. Blėdies padarė ant 200 dol ir niekas nebuvo asekuruota.

V. Juškauckas pirkio kriaučių šapą New Yorke ir jį tę persikėlė.

Lietuvių Ukėsų Kliubas turėjo susirinkimą 5 Rugs. vakare, kalbėjosi apie politiką ir sutaisė aplikacijas dėl ukėsiskų popierių dešimčiai draugų. Susirinko tik septyniai. Kur-gi jaunieji? Trečią utarninką 19 Rugsejo vėl bus toks susirinkimas ir visiem velytina ateiti ir tie, kurie prie kluubo nepriguli. Pasikalbėti apie politiką ir pasirūpinti popierais. Lietuviai, krapštykit akis, nemiegokit, gana esam paniekinti; rūpinkimės pasirodyti, jog nevisi esam žemtytojais lietuvių vardo.

Pasaka M.K. atsitikinimas ant laidotuvių A. Juškaucko: „Man belipant į vežimą, pajutau, jog kaip su replėm kas sugriebė ranką. Atsigrįžtu, žiūrau S.

— Kur tu eini? — klausė.

— Vaziuoju palydėti Antaną Juškaucką.

— A! dar arklį reikia lydėti.....

Klausymas, iš kur imasi energija tų mažų žmonių, kad jie nė numirusiam neduoda pakajaus, ir tai dar tokiam verta ir poterius atminti, jog numirusiam reikia dovanoti ir viską atleisti.

4 Rugsejo Sv. Tėz miero draugystė turėjo būti laimė, svečių prisirinko iš visų šalių ir visi liuksmai budojo. Ant baliaus vienas skurdzius buvo įnešęs, kad parinkti aukų revoliucionieriams — Rosijos straikuojantiems vargšams, bet baliaus administracija visai nepristojė, nenordama periskadyti linksmybės svečiam. Bet kas-zin ar šv. Kazimieras pagirtų už pamiršiną Tėvynę? Galima jo dvasią atjausti, jog ne, niekad nepagirtų!

Vienok ant baliaus pakampėm tautą mylinti sūnys sumetė 16 dol. ir 60 c. Vardai Aukautojų bus kitam „Keleivio“ numerije.

1 Rugs. S. Bostone nusi-nuodino ruskas daktaras E. Pasof. Jis buvo pabėgęs iš Siberijos, kur jį caras buvo išvaręs už politiką. Menka sveikata ir skurdas privertė prie patzudyties.

12 Rugsejo, utarninko vakare bus mitingas Lietuvos Dukterų draugystės.

SANVAITINIS LAIKRAŠTIS

"KELEIVIS"

Išleista kas ketvirtą

Boston, Mass.

Kastuoja ant metų \$1.00
I užmarę - - \$1.50

Rašydami į Redakciją, adresuokite

A. Žvingilas,

P. O. B. 3232, Boston, Mass.

Norėdami atsilankyti ateikit ant

52 B. Street,
South Boston, Mass.

The Lithuanian Weekly

"KELEIVIS"

Published every Thursday by

A. Žvingilas,

52 B. St. So. Boston, Mass.

Rates of Advertising:

One inch once \$.50

One inch one month \$1.00

One inch one year \$10.00

All communications should be addressed to:

A. ŽVINGILAS,

P. O. B. 3232, Boston, Mass.

"ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER
FEBRUARY 23, 1905, AT THE POST
OFFICE AT BOSTON, MASS., UNDER
THE ACT OF CONGRESS OF MARCH 3,
1879."

Na, o kaip tau patinka, tėvai, mislioti apie politiską ekonomiją?

— Man, vaike, visai nepatinka, nes aš nematau jokio pelno iš to.

— Matai, tėvai, užtai tu nematai pelno, kad nesupranti to mokslo. Jeigu tu ir kiti darbininkai imtų lavintis ir gerai suprastų, kas tai yra politiska ekonomija, tai pelnas būtų visiem žmonėm.

— Aš nesuprantu, Maikė, iš ko tas pelnas būtų.

— Klausyk, tėvai, aš tau kiek galėdamas trumpai paaiškinsiu, kaip jau sakiau, jog politiską ekonomiją yra mokslas apie, ką žmonės suveria, padaro ir kaip paskui tuos daigtus pasidalina. Tai gi jeigu mes suprastume, tai matytume, kiek ko padarom ir kiek mes gauname to už darbo, ar gauname kiek mes uždėjam, ar ne? Kur eina ta dalis, kurią mes uždėjam, o negauname. Jeigu visi tą suprastume, tai sutvarkytume reikalus taip, kad gautume daugiau mūsų uždario. Dabar mes einam į fabrikus, uždaro ant mūsų vartus, dirbam tamsa nuo tamsos, padarytą nuo mūsų darbą paima ir daugiau mes jo nematom. Mes nežinom kur tie daigtai išnyksta ir kiek už juos gauna turčiai parduodami. Tik tiek zinom, jog kaip nueinam į krautuvę, tai užmokam kelis syk tiek už tą patį daigtą, nekaip mes gavom nuo turčiaus jį padarydami.

Teip matai, tėvai, kaipgi nebus tiek vargšų žmonių, jeigu mes turim mokėti daugiau už daigtus pirkdami, o gauname kur kas mažiau juos padarydami.

— O kas būtų, vaike naujos, jeigu mes ir zinotume, vis tiek negautume daugiau mokesčių.

— Tėvai, jeigu visi darbininkai suprastų politikiską ekonomiją, tai suprastų kaip susivieniję galėtų sau tuos daigtus padaryti, kuriuos dabar padaro turčiam, o paskui eina nuo jų pirkti.

— A, vaike, tai tuščia kalba, kur darbininkai gaus tiek pinigų, kad pastatyti tokius fabrikus, kokius dabar turi turčiai, jog mes vargšai dabar kaip tik turim už ką duonos nusipirkti.

— Tu, tėvai, nesupranti, argi tu matai, kad pinigai fabrikus statytų, ar tu matai, kad doleris paimtų akmenį arba plytą ir neštų augštai ant mūro, o tų kitas paimtų nuo jo plytą ir uždėjęs cimento primūrytų.

— Aš zinau, vaike, kad doleris neneša plytos, bet žmogus neša, kaip gauna dolerį.

— Taigi, užtai, tėvai, jeigu dolerius atskirsi nuo žmonių ir supils į krūvą, tai jie tų ir surudis ir nieko gero nepadarys, o kaip žmonės atskirsi nuo dolerių, tai jie viską galės padaryti. Vieni pradės apdirbti žemę, padarys maistą, kiti dirbs fabrikuose, padarys įrankius, drabužius, dar kiti statys namus ir taip visi kitiems padarys viską ir tie visi daigtai prigulės žmonėm, o ne kokiems turčiam, kurie dabar nieko neveikia, tik spaudžia žmones.

— Bet, vaike, jeigu visi žmonės taip turėtų suprasti, kad sutaisyti tokį gyvenimą, tai turėtų tos kaip tu vadini ekonomijos mokytis nuo mažų dienų iki 20 metų, ir tai nevisi išmokyti. O šitie žmonės, kurie dabar yra toki kaip aš, tai niekad nesuprasti.

— Tėvai, žmonės netruks suprasti nors ir seni būdami ir neturėdami mokslo, nes dabar ir vargas spaudžia ir mokytis galima iš visų šalių. Štai Bostono darbininkai jau pradėjo reikalauti, kad jiems būtų daleista kas nedėlią susirinkti į mokslo klases, kur vaikai mokinas. Jeigu jie gaus nuo miesto daleidimą, tai mokslas taip išsiplatinės tarpe darbininkų, jog pastot tikrais ekonomais ir tada bus lengva darbininkam suprasti.

— Na, paziūrėsim.

KELEIVIS.

Dangus apsiniaukė,
Lietus kartais puolė —
Darbininkų šventė
Tą dieną išpuolė.

Vienok darbininkai
Lietaus neatbojo,
Amatiškai apsirėngę
Iš bakazių suėjo.

Veidai jų raudonėti,
Kietai ir pageltę;

Išrodo rodo kankiniai
Už kokią nors kaltę.

Tūkstantiniai pulkai
Iš visur suėjo,
Nuo muzikos balso
Net žemė drebėjo.

Ejo siaučiai, kriaučiai
Ir raidžių statėjai,
Malioriai, mūrininkai
Ir duonos kepėjai.

Toliau ejo kalviai,
Teipgi mašinistai
Ejo visi vargšai
O ne kapitalistai.

Tai yra minios
Kurie jau supranta,
Jog už gerovę
Reikia paduot ranką.

Ginklas geriausias
Vargšam yr vienybė
Net turčiai dreba
Einančius išvydę.

Praeisis keli metai
Užaugo supratimas,
Išnyks turčių galybė
Vargšų kankinimas.

Tik visi už gerovę
Ir už liuosybę.
Eikim su darbininkais
Laikykim vienybę;

Mokslas ir dorybė
Tegul pas mus auga
O mūsų vargintojai
Amžinai prasmenga.

Korespondencijos.

PROVIDENCE, R. I. Oras
atėjo kaip rudenyje ir tankiai palyja. Lietuvių čionai pusėtinai būrelis, ir visi gyvi prie stitlo alaui bei degtinės. Degtinę ima, kad valgyti galėtų, o alų geria, kad netroktų. Tie virinti gėrymai ner teip geri kaip tyras vandenėlis: jie mūsų brolius paverčia į blogą elementą. Vandenį kada naudojome mūsų tėvynėje, tai buvome gražūs, raudoni ir protas buvo neteip užmuštas, nors tų mokslu nebuvo, vienok pažinom kaip žmogų pagodoti ir kitam į akį nelysti. Dabar liūdna: pažiūrai į savo brolių ir negali pažinti ar vilkas ar žmogus? Jeigu atsisakiai su juom eiti į karčiamą, tai pasilikie jo priešu ir daugiau jis nenori nė kalbėti. Nueik į stubą, rasi paskendusius kalbose piemeniskose, Lietuvoj tokiem, tai motina arba gaspadinė, išgirdus nedorai lojant, nors samčiu per galvą uždrosia, o čionai jiems yra fry kuntrė, todėl į gyvuliūlis virsta. Pamatę alų vežant, būna kaip elektrikos sukrutinti ir riksmas: „po dešimtuką! po dešimtuką!“ net lauke girdėti. Tai gi ko nori nuo tokių charatių, ar gali sulaukti gerovės? Jeigu pamatę ar išgirdo ką lemtesnio, tai visada apjuoks, išniekins, anot kunigų pamokslu: „rodos velnio pristatė“. Iš tokių žmonių mūsų miesto lietuviai susideda. Kartais jiems užėina mislis į galvą, sutvėrti parapiją, arba ką kitą lietuvisko įvesti, bet netrukna iš galvos išnykti, nes kaip tik ungari suėjo, tai lietuvystė jo ir sutirpo. Ungarių akys juodos ir nosis riesta, todėl kaip gyvatė paukštuką nugazlina ir praryja, taip tie ponai mūsų lietuvius. Jie įkalba lietuviam, jog lietuvų kalba yra pagoniska, ir būk, kad ne jie su riestom nosimi, tai lietuviai ir šiandien dar būtų pagonai. Brangūs broliai! Lenkai mus tik trukdė, su kitom

tautom, mes daug greičiau būtume likę krikščionim, kad jie nebūtų plėšę lietuvių šalies iš visų kraštų. Lietuviai laike savo ponavimo neturėjo ramaus gyvenimo — nuolat turėjo gintis slavonus, vokiečius ir turkus su totoriais. Bet šiandien, broliai, susipraskim, atplėškim akis, tėvynę mūsų vėl atgijo, kraujas po jos gyslas pradeda tekėti ir širdis garbingam Vilniuje pradeda jau mušti. Ar dar ir dabar jūs iš lenkų užpečkio nedrįstat išėiti? Gėla jum! Su lenkais jūs nieku neesat, kaip tik jų paklusnais ir spangais bernais; prie lietuvių jūs tinkat, kaip su nus prie tėvo su motina. Todėl meskim svajonę, skaitykim gerus laikraščius ir knygas savo kalboje, apsišvieskim, o tada mes nuveiksim gerus darbus dėl savo naudos. Jūs jauni, broliai, suvargę nuo nuolatinio gėrymo alaui ir prastų kalbų, zengkit žingsnį augščiau prie mokslo, tegul purvai lieka žemai! Bet ar mano balsas bus girdimas, nes tik keli čionai skaito „Keleivį“.

Rafola.

CAMBRIDGE, MASS. Suprantantesnieje lietuviai dar vis nieko neveikia ant tautiškos dirvos, užtai tie, kurie nuolat linksmiasi su svajinančiais gėrymais, kone kas sanvaitė išperi koki nors biauų atsitikimą. Praeitą nedėlią vienoj stuboj labuonius susitrunkė ir ausis aplygino, mat vis žmogus nors nemokytas, bet žino kame velnias sėdi — galvoj, dėlto per ją ir muša. Čionai buvo pora anglikų, kurie mokinosi lietuviskai tik dėlto, kad nedeliom pas lietuvius gautų išsigerti. Vienok gal užteks jiems to balaus. Revoliucija Rosijoje, pasikėlimai vargšų Lietuvoj neužima mūsų širdžių. Kodėl ne? Dėlto kad jie nemato, o mislioti negali.

* * *

EAST CAMBRIDGE, MASS. Lietuvių čionai geras pulkelis, dirba daugiausia Bostono Bridge Works Co., mat lietuviai ir lenkai dirba pigiau ir geriau kaip airiai, dėlto čionai juos užlaiko. Blogas pasivėdimas, stubose nuolatinis riksmas ir netvarka. Stubos nekuopnos, net ir krautuvės čionai išrodo ant nuplyšusio bomo. Jau niejie vyrai ir jaunos merginos gėdinasi savo lizdų, todėl nori persiversti į anglikus. Bet sakau jum, sesutės ir broliukai, niekad iš mūlo jautis nebus, todėl ir jūs netinkat tarpe anglikų. Apšvarvokit stubas, išvykit riksmą ir alų, apsišvieskit mokslu, o pamatysit, kaip jūs kiti godos. W. Palecikus.

Už korespondencijas ir apgarsinimus „Keleivio“ redystė neatsako.

Dede Siamas mokina lietuvi Anglišką kalbą.

Angliškai	Estark	Reiškiniai
citizen	sitizin	ūkėsas
should	šiod	turi
government	goverment	valstybė — randas
exercise	eksursaiž	rėdyt — tvarkyt
supreme	suprym	augščiause
political	politikal	politiska
control	kontrol	suvaldymas
nation	nešin	tautos
state	stėt	valstija
necessary	nesesary	reikalingas
welfare	veifeer	gerovė
requires	rekvajers	reikalauja
cooperate	koopereit	sądraugaut
fellow-men	felomen	su žmonėm
rules	ruks	reka
without	vidaut	be
form	form	forma-būdas
below	blow	žemiau
savage	sevedz	laukinis
natural	načiural	gamtiškas
origin	oridzin	pradžia
naturally	načiurali	gamtiškai
social	sošial	draugiškas
being	bying	gaivalas

Are you a citizen?
No, I am not.
You should be a citizen.
Do you know what is government?
Yes.
Government is the exercise of supreme political control over a state or nation.
Is government necessary?
Yes. Each man's welfare requires him to co-operate with his fellow-men under the rules of law and order. Without government in so low form, man would sink below the savage.
Is government of natural origin?
Yes. Its foundation is naturally given to the man.
Man is by nature a social, or in other words a political being.

Ar tu ūkėsas?
Ne, aš neesu.
Tu turi būt ūkėsas.
Ar tu žinai, kas yra valstybė?
Teip.
Valstybė yra darbas, augščiausias politikiškas rėdas ant valstijos arba tautos.
Ar valstybė reikalinga?
Teip. Kozno žmogaus gero vė reikalauja jo draugdarbavimosi su kitais žmonėm po rėdytė tiesų ir tvarkos.
Be valstybės kokioj nors formoj, žmogus nuskestų žemiau laukinio.
Ar valstybė iš gamtos paeina?
Teip. Jos pamatas yra gamtiškai duotas.
Žmogus yra pagal gamtą draugiškas, arba kitaip sakant visuomeniškas gaivalas.

Žemės šiluma.

Žmogus yra gaivalas, kurio mėginimui nėra rubežiaus, ne kaip žemesnių gaivalų. Jis mėgina zvaigzdes skaityti, oru lekioti, marias miernuoti ir išigilinti į vidurį žemės, pažiūrėti kas tų yra. Prasimušę rūkstanti ugnikalniai duoda žmogui suprasti, jog viduryje žemės randasi ugnis. O kad ugnis parsieina pirkti kaip ir kiti daigtai, dėlto mokslinčiai mėgina pasinaudoti su ugnia arba nors karščiu iš vidurio žemės. Kad negreit, tai nors tolimesnėje ateityje. Prof. Hellock mėgino stiprumą žemės karščio per tam tikrą iškastą į žemę skylas, (sulinius) po tūkstantį pėdų giliau ir giliau, padarytose įjėskant kerosino, druskos ar kitų daigtų Silezijoje. Carnwall'iuje yra zinko mainos 3000 pėdų gylis ir bėgančių po marių dugnu. Ties Porusovič Silezijoje yra skylė žemėje 7000 pėdų gylis, t. y. 400 pėdų gyliau už mylią. Skylėse ties Pittsburgu, Wheeling, Calumet ir Houghton šiluma už tūkstančio pėdų gylis yra 128 gradusai. Francuzijos mainose 3600 pėdų gylis, šiluma 117 gradusų. Nors ir nevisur lygi šiluma pagal gilumą, tačiau visur į asir doje ko giliau sieksi į žemę tuo karščiau atrasi. Prof. Hellock daro bandavones ties Pittsburgu ir Wheeling ir tvirtina, jog ateityje galima bus žemės vidurio karštį sunaudoti dėl šilumos žmonėm. Ateitis daug ką žmonėms žada, kad tik rūpintųsi apsišviesti ir sunaudoti visokius ir mislus.

Nauja tiesa.

Massachusetts valstijoje tapo įvesta nauja tiesa, kuri aprubežiuoja visus laivakorčių agentus, kurie ikišioliai užsiėmė siuntimu pinigų į kitas šalis arba laikymu pas save. Nuo pirmos Rugsėjo kiekvienas agentas, kuris siunčia pinigus, turi užsistatyti 30 tūkstančių dol. bondsų grynais pinigais arba nemoręgiutais turtais. Agentam nesmagu, bet žmonėm bus geriau.

- P O -

Keturesdesimts Metu.

Legend: Malorusijos.

Vetė iš Angliškio Muzikos.

(Taša)

buvo mano zodziai. Bet jeigu Fetis Borisovičius tapo tokiu geradėjingu dėl jo, tai jam pačiam reikėjo ateiti pas mane ir pasikalbėti apie tai su manim.

— Jis pas tamistą ateis, kaip tik liepsite — atsakė piršlys.

— Aš turiu paklausti rodos pas poną — kalbėjo Špakas — Senis ponas, amžiną atsilsį jo dušiai, prizadėjo man popierą liuosybės dėl mano dukters ir dėl zento. Jis liepė po jo mirties kreiptis prie jo sūnaus. Todėl aš turieiti prie jaunojo pono.

— Teip, ponas viską nuspręs, bet tamista — kalbėjo piršlys — turi pasakyti mumi piršliam, ar leisi savo dukterį už šito jaunikio. Štai jis yra.

— Aš pašauksiu mano dukterį — atsakė Špakas — Tegul ji pati už save kalba. Aš visai jai nepertariu.

Špakas išėjo ir į porą minučių sugrįžo su savo duktere.

— Vasa — tarė Špakas — tu esi geidžiama už pačią per Trakimą. Kaip jūs ponai sakėte jo vardas po tėvais?

— Semionovič — atsakė piršlys.

— Per Trakimą Semionovič — kalbėjo toliau Špakas — Ar tu nori su juom apsivesti?

— Teip, aš noriu — atsakė Vasa.

— Tamstos jūs girdite — tarė Špakas — tai yra jos loana kalba ir noras. Aš neperiškadyčiau jai, tačiau aš turiu pasikalbėti su ponu, nes priešai jo patarimą nenoriu eiti.

Ant stalo tuojaus atsirado duona, dešros, degtinė ir viskas persimainė į meilų priėmimą svečių.

Nepoilo durys seklyčios atsidarė ir Pridibalka įėjo.

— Ilgo gyvenimo Danui Savelevičiui — tarė Pridibalka įeidamas per duris — lai sotinasi duona ir vynu geri žmonės. Reikalai kaip matau eina geru keliu.

Špakas pašaukė Pridibalką sėstis prie stalo, tačiau savyje negalėjo Pridibalkai užsitikėti. Pridibalka nelaukė pakol Špakas pradės kalbėti apie Trakimą, bet jis pats pradėjo. Jis išpasakojo kaip Trakimas buvo ant krašto pradžios, kada Pridibalka rado jį palė upę, pridurdamas kaip jam atsitiko į tą tarpą atsiskirti su ponu ir rasti Trakimą, teipgi apie paskolinimą pinigų Trakimui dėl nusipirkimo arklio vezimo ir drapanų. Toliau Pridibalka patarė Špakui nueiti pas poną ir pasiteirauti apie tą viską.

VI.

Trakimui viskas išėjo gerai, su pagalba Pridibalkos nesunku buvo Špaką priversti leisti dukterį, o ypatingai deganti meilė merginos daugiau pagalbėjo Trakimui su ja apsivesti. Palikę veselį ir viską sone prisiziūrėsim tolesniam Trakimo gyvenimui.

Po veselii jaunoji pora nuėjo pas poną Motoliną, kuris atliuosavo abudu nuo baudžiavos.

Trakimas persikraustė į miestelį ir užsirašė save pirkliu trečios rūšies ir pagal patarimą nuošvio pradėjo pirkliauti su saulegryžių aliejum. Saulegryžių aliejus buvo labai pagirtas tuose laikuose ir atnešdavo gerą pelną pramoninkams. Neilgai trukus Trakimas teip pakilo turtuose, jog galėjo nusipirkti namą ant dviejų gyvenimų su krautuve apačioje. Trakimas Tuojaus pamatė, jog pinigus dar greičiau gali uždirbti pirkdamas namus ir skolindamas pinigus ant namų ir t. t. Todėl jis greitai sumanė ir prisirašė prie kompanijos skolintojų, kuri susidėjo iš kelių pirklių ir žemės savininkų. Šitoje pramonėje jis dar labiau praturtėjo.

„Koks giliuklingas žmogus! Kaip pinigai byra į jo kišenių!“ kalbėdavo kiti pirkliai. „Ir tai dar neturi jokio gabumo prie pirklystės.“

Išties jie nematė, kaip Trakimui galėjo sektis viskas, nes jis neturėjo jokio tame gabumo, kuris pagelbėtų krauti turtus. Jis išrodė ant puskvailio, ir jeigu kas jo klausinėjo apie ką, vis nurodė neži-

nas. Jis niekad kito neklausė patarimo, bet visada mėgino atrasti pats sau patarimą iš atsitikimų ir viską pakreipė dėl savo gerovės. Jis vienatinis buvo iš pirklių, kuris skaitė laikraštį, arba kalbėjo apie politiką, visada laikydamas šoną turčių, aristokratų, savo kumpanų. Kaip kas sakydavo: koks gabus šitas kaimietis ir koks paprastaprotys ir teisingas!

Pirmų metų gyvenimo miestelijė, Vasa pagimdė sūnų. Trakimas pradėjo milti, kaip bus su jo sūnum — nekaltu kūdikiu, ar jis turės kėsti tą baisią bausmę nuo Dievo pažadėtą po keturesdesimts metų ant jo tėvų? — Galbūt — mislino sau Trakimas — Dievas nubaus mane per mano sūnų. Pridibalkos zodziai Trakimą apleido, o kūdikystės nekaltybė užėmė tvirtą vietą jo smegenyse. Balsas jam rodos vis kuzdėjo: „Dievas yra ir jis tave nubaus!“ Kada Vasa pasveiko po gimdymui kūdikio. Trakimas priminė jai apie jos prizadėjimą poteriantui prie Dievo, kad atleistų griekus. Vasa atsakė:

— Teip, mes poteriausim, tai yra reikalinga! Kozną šventadienį eisim į bažnyčią. Pasininkus užlaikysim labiau, pasnykausim panedėliais; dalysim aukas ubagams palė bažnyčią, aš niekad to nepamiršiu; atliksiu pelegrimo kelionę pėksčia į Kijevą.

Teip jie pasikalbėjo ir vėl pamiršo, pradėjo gyvenimą toliau vesti po senoviai, atidėdami pakutą ant toliau.

Po desimties metų jų gyvenimo, vuosvis Trakimo, Špakas numirė ir Trakimas persikėlė gyventi į valstijinį miestą.

Čionai jis praturtėjo daugiau, nekaip pirma. Trakimą dabar visi vadino Trophim Semionovič Jašnikof — turtingiausias pirklys visoj valstijoje. Trakimas jau neprigulėjo daugiau prie paskolos kompanijos, bet vienas jau varė tokią pramonę. Jis niekad neprašinėjo, kad paskolintų jam pinigų, bet kiti tankiai meldė Trakimo pagalbos: padaryk man loską brangus Trophim Semionovič, paimek nuo manęs pinigų, būkie loskavas! — teip jo meldavo. Trakimas paimdavo šimtus ir tukstančius, už kuriuos jis mokėdavo penkioliką procentą, suvartodavo savo pramonėje, kuri atnešdavo jam dusek tiek pelno. Jis darė plačią pramonę penkiose aplinkėse ir valstijos mieste. Paskutiniame turėjo 2 mūrinius namus. Jis visada laikėsi prie geros pusės turčių ir įtekmingų žmonių, atlikdamas jiems visokias tarnystas. Ypatingai degtinės distiliarnė nemaza buvo proga, su kuria galėjo turčiam patarnauti. Laikas nuo laiko Trakimas iškelavo iškilmingus pietus ir gražius vakarinius balius, ant kurių lankydavosi augšti urėdninkai. Duodavo dideles aukas ir šelpė ubagus, kurie tik atsilankė pas jo duris.

Po dvidešimts pirmų metų Trakimo gyvenimo pramoniskam užsiėmimui, jis atsilankė į Peterburgą ant pirkimo nepajudinamų turtų, kurie buvo ištatyti ant pardavimo. Atlikęs tenai savo reikalus, parvaziuodamas namo, susimislino persikraustyti į Peterburgą, sostapiį; tačiau pargrįžtant jam namo patiko jį liūdna žinia, jog jo moteris numirė — numirė greitai laiku. Trakimas dideliai nusiminė likosi apimtas gailėsčiu savo moteries, su kuria tiek metų teip laimingai pragyveno. Teipgi jį kankino tas, jog Vasa neišpildė prizadėjimo atlikime piligrimiškos kelionės į Kijevą.

Iki šiam laikui Trakimui viskas geriausia sekėsi, o kaip jau visiem gerai žinoma, jog turtuose žmogus labai mažai atsimena apie pakutą arba pakarnumą širdies. Teip buvo ir su Trakimu, povaliai jisai pradėjo pamiršti pikta savo darbą. Jeigu kartais užeidavo jam atminimas tos piktybės, tai Vasa būdavo su kalba savo suramina Trakimą ir vėl susimašo jo gyvenimo reikalais ir apleisdavo jo protą. Bet dabar Vasa jau numirė ir kito drango jau Trakimas neturėjo, su kuriuom būtų nuraminti sunkenybę savo sąžinės. Perispazintį Trakimas niekad nepasakė kunigui to sunkaus grieko. Vasa jo prašydavo, kad nesakytų, kad užlaikyti nuo savęs prapultį ir neprazudįti gero vardo. Kada Trakimas eidavo prie apžinties, jis visada pasirinkdavo sau kunigą, kuris kaip sakant lengvas, nesigilina į žmogaus

(Toliaus bus).

Moterystė Anglijoje.

Anglijoje moteris neyra vyro sluginė, bet tikra jo draugė, imanti pusininkystę visose reikaluose gyvenimo. Nedaro skirtumo ar jie labai ar mažiau vienas kitą myli, bet kaslink gyvenimo reikalų, jie mato reikalą drūtos pusininkystės visame. Anglijos moteris supranta, jog pasekmingumas gyvenimo remiasi netik ant vyro, bet lygiai ir ant moteries, teipgi ji mato, kad moteris turi didelę galybę padaryti gyvenimą nepasekmingu arba pasekmingu. Todėl poroj jie veda gyvenimą ne teip, kad vienas būtų vien tik širdelė, dūšė, o kitas arčiau, kas, į žemę lystų, kad gyvenimą padaryti. Anglijos moteris ima lygią dalį visų vargų, ir štai kaip ji daro: tarpe savęs jie kartais turi nesutikimą, bet prieš vargus stoja petys į petį. Moteris išigilina į maziasia daigtelį, išiteresuoja į kiekvieną klausymą, kuriuom jos vyras užimtas. Ji žino savo vyro pinigiską įeigą iki skatiku. Pagal įeigą ji taiso visą namų gyvenimą teip, kad metam suėjus nebūtų skoloj, bet kad būtų koks nors pinigiskas atlikimas. Anglijos moteris mėgins nors ir sunkiausią sutaupiojimą arba užėdinimą jeigu matys reikalą, ir iš to ji jokios sau garbės, nedaro tik nuduoda, jog ji pildo savo priderystę.

Abudu dirba.

Vyro užduotis uždirbti pinigų, moteries užduotis juos užėdyti. Anglijos moteris niekada neplanuoja ką nors padaryti nežinant jos vyrui, ir pamisliti nėra pas ją būdo, jog vyras ir ji turi kokius nors skirtingus mieriūs. Jeigu vyras užsiima visuomeniskais darbais, (darbais rūpinančiais apie gerovę žmonių) pati visada padeda su dideliu pasišventimu. Ji rašo vyrui laiškus, uzbvoja žmones, kurie turi reikalus su jos vyru; mokinasi, skaito knygas apie reikalus, su kuriais jos vyras yra užsiėmęs teip, kad ir ji žinotų apie ką jos vyras darbuojasi ir galėtų su juom kartu svarstyti reikalus ir patarti kame ji gali. Susirišę dėl abėlonos gerovės.

Anglijos moteris jaučiasi,

jog ji priguli vyrui lygiai, kaip vyras priguli jai. Po metų gyvenimo apsivedusių Anglijoje, mazai randasi kalbų apie meilę arba nemelę. Bet yra matomas ryšis savitarpinio sugyvenimo dėl gerovės vyro ir moteries.

Kaip yra su mumis.

Mes turim labai puikių moterų, išties reikia džiaugtis peržengus slenkstį nekurį mūsų šeimynų. Mes turim seserų, kurios kaip pelės rūpestingos ir darbščios, kame tik jos turi sumanumą. Stalai, kedės, lovos aprėdytos savų rankų meginiais, nuo kurių nė akies negali nukreipti, ir jeigu išsiteresuoja, tai tokia moteris nepatingės ir daugiau parodyti ir pasidalinti su tuo užsiėmimu: kiek tų reikėjo varstyti ir mazgiti, pakol tą viską padarė. Tokių moterų vienok mes mažai turim, labai mažai. O jeigu paimsim tirinėti ar mes turim moterų, kurios supranta visuomeniską klausymą. Tai dar rasim maziau, ir tas daro didelę labai didelę prazutį, brangios seserų! Moteris, kuri nesupranta apie žmonijos reikalus, lygiai kaip ir apie šeimynos, negali įgimdyti to, savo sūnam ne dukterim, ir tie užaugę sunkiai kankinasi, pakol supranta visuomenės darbus, o kitas niekada nesupranta, ir tai kaltė motinos, kad neįskiepija kūdikiam tos protiškos galybės. Nuo visuomeniskų reikalų paeina gerovė mūsų visų, todėl turim pačios mokišis ir savo vaikus pamokinti. Paveizdan kad dabar mes lietuviai Amerikos skaitliu dviejų šimtų tukstančių, turėtume supratimą vienybės ir mokslą, ar tai mažai mum naudos atneštų. Naudos mum atneštų labai daug, nes visokias sau reikalingas įrangas turėtume: ligonbūčius, sveikatos gyvenimus, net fabrikus ir milžiniškas ūkes, visi susidėję galėtume užlaikyti. Bet kad mes dar apie tai neturim supratimo, tai teip ilgai turėsime vargti, pakol nesusiprasim.

Tautiška pakuta.

Koznas žmogus sutvertas ant vienokio būdo: su kojom, rankom, galva. Todėl pagal gamtos tiesas jis pats už savo gerovę turi kariauti, nepasiduoti jokiai kitai į save panašiai ypatai, kad ji apiponavotų ir priverstų tarnauti. Bet pasaulyje toli neteip yra Vargšas yra tarnas turčių, karalių, o paskui visų, kas tik už jį daugiau supranta. Kas teisybė su žmogum, tas teisybė ir su tauta. Jeigu

tik žmonės bent kokios tautos apsileidžia moksle ir apsigynime, tai greitai patenka į verguvis kitos tautos. Štai dabar mūsų Lietuva patekus po valdžia caro. Mūsų žmonės priversti mokėti mokesčius, eiti į kariūmenę, o ką gerovės iš to turim? Nieko! Netik ką suvaržyti buvom, kad negalėjome mokišis iki šioliai savo kalboj, bet kad nekurie žmonės būt nesirūpinę, tai būtume visi į ruskius seniai išversti. Mes mokam mokesčius, caras stato už tuos pinigus cerkves; perka paraką, dirba rimbis kazokam, kad galėtų mus kotavoti, už mūsų neiškenčiamą pasipriešinimą. Tas yra mūsų tautiška pakuta jau besiveikanti nuo seniai, palikta mūsų tėvų. Jeigu mes jos nepakutavosim, tai graus mus ir mūsų vaikų vaikus. Sunki pakuta, dėlte reikia mum — vyras ir moterim tą suprasti ir imtis prie mokslo — įgimdyti sūnams ir dukterim protą, kad mokėtų kariauti už savo ir savotautos gerovę. Štai dabar tėvynėje eina kova žmonių su caru, kad gyvenimą vargšam kaip nors pagerinti. Bet ar caras su žmonėmis kariauja? Visai ne! Motinų sūnus šando savo vargšus tėvus, jeigu ne savo tai tik tiek skirtumo yra, jog apsimaino vienas kareivis, kito kareivio tėvą užmuša. Ar tai teip būtų, jeigu moteris suprastų apie visuomenės gyvenimą? Tas niekad neatsitiktų, nes kiekviena motina įgimdytų savo sūnui tokį ištinktą, negimusiam sutvertų smegenyse tą fakultetą, kad suprkstų ir pažitų ypatisks ir tautiškus priesus.

* * *

Daug, gal ir per daug aš jumi rašau brangios lietuvės ir tai nežinau ar jūs skaitote, ar ne? Nuo nekurių vyrų aš nuknėiu papeikimą, užtai kad užimu vietą dėl moterų. Aš būcia linksmas, kad jūs praneštute, kurios interesuojatės į jūm paskirtą vietą. „Keleivis“ vienintelis pasaulyje lietuviškas laikraštis, kuris rūpinasi su moterišku klausymu.

Širdinga dekul!

Del Dr. E. C. Collins Medical Institute, 140 West 34th Str., New York. Nors aš prastas ir ne mokitas ir negaliedamas augštais zodziais, Jusu Mokslui Atidekavot, tai istariu širdingiausę Ačiū už išgydimą manę nuo ligos, kurę jums buvau aprašęs, ingavusia, per nežiniystę ir tamsumą; o perskaitęs Jūs garbingą knygą „VADOVAS IN SVEIKATĄ“ persitikrinau, kodėl aš esu gyvas nors, bet kaip numirė; nerokuojant tu sunkumu, kad kaip švino buvau pripiltas ir vos kojas tik pavilkę galėjau, bet dieglei šonuose, krutinej ir galvos skaudėjimas, svaigimas apart sunkaus kvėpavimo, skrepliavimo ir naktiniu nubėgimu, abelinas nusilpneimas neišpasakytai manę kankino.

Visos platesmės pasekmės mano ligos, tai yra Jūs knygoje „Vadovas in Sveikata“ ant puslapio 98 aprašyta, nuo kurios Jūs tikrai Stebuklingi vaistai man sutaisiti, pilnai išgyde; dabar ir su savo Moterę laimingai gyvenu. Kitiems daktarams be naudos daug pinigų išmečiau o Jūs manę tik in tris sanvaites laiko, kaip naujai atgymusi padarėte. Už tai kiekvienam sergančiam tautiečiui netrotijant laiko, rodiju kreipties prie Profesoriaus garsingo virš pamirto Instituto — ir dar kartą istariu Ačiū ir laukraščiams dekaivoju, kad toki tikrai teisinga Profesoriu ir Instituta garsina. Su didėla guodone

Joseph Michalaukas,

P. O. Box 46, Cresskew, Pa.

LIETUVIAI SKAITYKIT!

Tikrą iš po spaudos išėjo šios knygos

Ruginis ir kitos gražios pasakos; didelė grazi knyga su gražiais popierais apdailais, 118 puslapių; prekę 25 c.

Pėdom Kristaus — puikus apraizymas apie meilę artimui ir dorą gyvenimą; knyga apdailyta į gražius popierinius apdailus, puslapių 176; prekę 40 c.

Dvi puikios apysakos: Bausmė Dievo ir Alenute; gražūs apraizymai iš Lietuvių gyvenimo, 36 pusl. prekę 5 c.

Norėdami gauti visų minėtų knygų, pasiskubkit, nes mažą skaitlį spaudėm.

A. Žvingilas

P. O. Box 3232

Boston, Mass.

